

Hu reiste seg opp i fra sengen
Månen skinte utover matten
Det gamle uret i stua
Viserene var som frosset i natten
Enken kom seg raskt te domen
Kjerka den var stille som graven
Hu satte seg i den vanlige stolen
Ein likbleik mann justerte på kraven
Å For ei natt
å bli besatt
Presten holdt sin mystiske tale
Brått kjente hu at det kokte i blodet
Bak alteret piska ein djevelsk hale
Ei ukjend tunga kviskra i hodet
Å For ei natt
å bli besatt
Eit iskald grep rundt hennas lanke
Glatte skjell som stramma rundt nakken
Hjertet hennas slutta å banka
Då sjelen blei dratt ned gjennom bakken